

JEDEN OBYČEJNĀ OSUD

ĀšterĀ½, 26 leden 2010

Danielo, je mi smutno, všechno mi pĀ™ipadá tak nespravedlivé... Zrovna vĀ•era jsem své pubertální dceĀ™i (pĀ™i její podobné stíĀ¼nosti) potvrdila, Ā¼e to uĀ¼ tak je, Ā¼e svĀt prostĀ spravedlivý není. Moc mi nevĀĀ™ila, tak jsem na ni je&shoukla, Ā¼e by bylo fajn, kdyby si to poĀ™ádnĀ zapamatovala, neboĀ by se pak následnĀ vyvarovala pĀknému zklamání. Ale zase si uvĀdomuju, Ā¼e iluze k jejímu telecímu vĀku patĀ™í.

Chci se vrátit k té nespravedlnosti, trochu vám to osvĀtlit. Jsem rozvedená, uĀ¼ pĀknou Ā™ádku let. A poĀ™ád tak san NejdĀ™ív jsem se léĀila z rozvodu, trvalo mi to nĀkolik let. Moc to tehdy bolelo... Pak jsem se zahrabala do mateĀ™ských vĀ. Musela jsem být máma a táta pro obĀ své malé dcery. TĀm uĀ¼ je teĀ patnáct a tĀ™ináct, uĀ¼ jsou to fajn kamarádky. Zná to takhle urĀitĀ spoustu samoĀivitelek: ráno fofrem vypravit do školy, pak fofrem do práce, z práce fofrem domĀ - úkoly, veĀeĀ™e, úklid, vyĀ™ídit všechno, co dĀvĀata potĀ™ebují, probrat s nimi jejich den - a totální únava kolem deváté, desáté. A ráno nanovo. Víkendy jsem trávila s dĀtmi, Āasto u rodiĀ. Mladší závodnĀ tancovala, tak jsem ji doprovázela na závody a nejrĀznĀjší soustĀ™edĀní apod. Tak mám pocit, Ā¼e mi ty moje nejhezĀí roky utekly; vĀnovala jsem se absolutnĀ dcerám. VĀbec si nechci stĀĀ¼ovat, nebo nĀĀeho litovat, nakonec jsou z nich nyní fajn holky, kterým se daĀ™í ve škole a celkovĀ z nich mám radost. To jen Ā¼e jsem nyní na prahu Ā uĀ¼ pĀkných pár let sama. Bývalý manĀel za tu dobu stihl zaloĀit rodinu s dvĀma novými dĀtmi. Holky, ty moje, na mĀ tlaĀí, abych si taky nĀkoho našla, jenomĀ¼e, hledat partnera není jako vzít si košík a jít do lesa na houby. Lidé co to ví, Ā™íkají - nehledej, on se najde sám....A tak já uĀ¼ nĀkolik let nehledám, a - a je to všechno úplnĀ stejné, aĀ hledám Āi ne - stejnĀ nenacházím a nepotkávám. MoĀná uĀ¼ je pozdĀ. Kdo ví.

Maryjánka